

16 februari 2019

Duurzaamheid

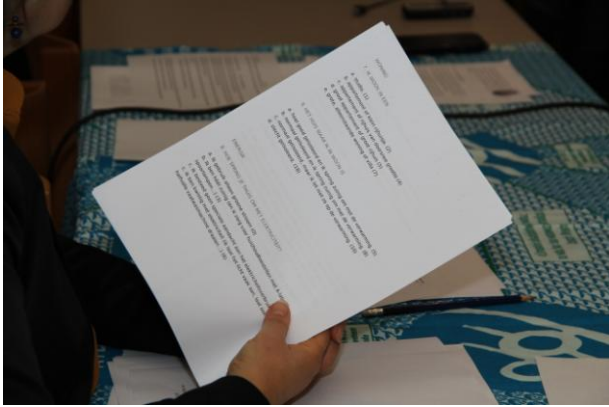
Veerle Stroobants

Kwam voor het eerst: Christine J., Jacqueline V., Heidi D.S., Jasper B, Lander B., Elise S.,

We waren te gast bij “Zomaar een dak” in Antwerpen. De groep van Willebroek en Kauwenberg zorgden mee voor het onthaal en de soep. We voelden ons heel welkom en de mooie naamkaartjes verdienen een pluim. In de namiddag gingen er ook verschillende ateliers door rond het thema.

Het thema “ecologische duurzaamheid” is heel actueel. Wekelijks komen scholieren op straat voor het klimaat. 's Ochtends dialogueerden we rond het thema. Gast was Veerle Stroobants van het Steunpunt armoedebestrijding. In de namiddag werkten we verder rond het thema op een andere manier. Tijdens het atelier “zingen” speelde Willy op de piano. Dat was een aangename verrassing. In een ander atelier maakten we mooie fotokaders met karton. Dit karton komt van dozen die we staan hebben of vinden in de supermarkt. In de voorbereidingen stonden heel wat tips over hoe je een kleinere voetafdruk kunt hebben. Die wisselden we uit in een andere workshop.

Tijdens de volksuniversiteit berekenden we onze ecologische voetafdruk. We deden dit aan de hand van een vragenlijst. We stelden vast dat de vragenlijst afgestemd is op de middenklasse. We vonden dat de keuzevragen te beperkt waren. Je kan

b.v. niet aanduiden dat je geen woning hebt. Dat is het geval als je dakloos bent of bij iemand anders inwoont, b.v. je dochter.

Andere woonvormen zoals caravan, woonboot of instelling behoorden evenmin tot de keuze. De grootte van woningen wordt ook niet omschreven. Een aantal mensen duiden aan dat ze in een groot appartement wonen omdat ze 3 slaapkamers hebben. Het gaat om sociale appartementen die veel kleiner zijn dan appartementen op de privémarkt. Ook bij de vragen rond voedsel ontbraken er zaken. Iemand merkte op dat hij dagelijks maar 1 maaltijd neemt. Velen krijgen eten van de voedselbank. Dat is vaak eten dat anders weggegooid wordt. Dat is dus goed voor de voetafdruk. We merken wel op dat het eten bij de voedselbank niet gevarieerd is. Als je daar een opmerking durft over maken, krijg je van vrijwilligers bij de voedselbank te horen “als je honger hebt, eet je alles.” We kopen soms goedkoper eten, b.v. goedkope tomaten of boontjes die van een ver land komen. Dat is slecht voor de voetafdruk, maar onze portemonnee laat ons geen keuze.

Ondanks het feit dat we onze realiteit niet altijd in de vragenlijst terug vonden, was het duidelijk dat de ecologische voetafdruk van de deelnemers lager ligt dan die van de gemiddelde Belg. Onze gastspreker bevestigde dit. Ze vertelde er ook bij dat het mensen in armoede zijn die het meest lijden onder de gevolgen van

milieuveranderingen. Ze wonen b.v. in grootsteden, op plaatsen met weinig groen, in blokken in sociale woningen zal het 's zomers wel heel warm zijn.

Onze ecologische voetafdruk is laag omdat we niet op vakantie gaan of niet ver. Velen hebben ook geen auto en gebruiken het openbaar vervoer of gaan te voet. In Gent is het hip geworden om te fietsen. Tweedehands fietsen en fietsherstellingen zijn daardoor duurder geworden. We beseffen dat fietsen heel goed is voor het klimaat. De gezondheid laat het niet altijd toe om te fietsen. Een scootmobiel zou voor die mensen handig zijn, maar dat is voor velen onbetaalbaar.

Daarnaast leveren we ook inspanningen om onze energie laag te houden. We koken maar 2 x in de week grote hoeveelheden. We vriezen dan kleinere porties in. We hoeven enkel op te warmen met de microgolf. Zo sparen we energie en water omdat je niet zoveel kookt. Zorgen dat we niet te veel energie verstoken is niet eenvoudig als je in een slecht geïsoleerde woning woont. We kijken dan b.v. 's avonds naar tv onder een dekentje. Het is ook onze fout niet dat de woning slecht geïsoleerd is. Velen wonen in een huurwoning. Onze huisbaas kan of wil dit niet doen. Wie in zijn eigen woning woont, is niet altijd in staat om isolatiewerken uit te voeren. Je dak isoleren betekent ook dat je dak eerst in goede staat moet zijn. Dit is een hele investering.

Met voedsel weggooien hebben we moeite. We weten dat het voedsel nog eetbaar is ook al is de datum die erop vermeld is reeds voorbij. Rijst b.v. blijft jaren goed. Kleren herstellen we. We hergebruiken potjes van yoghurt of ijs. We

kunnen het ons niet permitteren om zaken weg te gooien. Dat is wellicht anders bij mensen die financieel meer mogelijkheden hebben. Veerle Stroobants bracht in dat hoe meer geld mensen hebben, hoe meer ze uitgeven. We kopen ook veel tweedehands. We merken dat ook kringloopwinkels in de lift zitten. Dit voelen we ook aan de prijs. We vernamen dat kringloopwinkels veel kosten hebben: personeelskosten, bestelwagens die zaken ophalen en brengen. Dat verklaart ook de stijging van de prijs. Soms stellen we vast dat het aanbod en de prijzen afhankelijk zijn van de buurt. In Gent vind je mooiere kleren in een rijkere buurt. De kleren zijn er ook duurder. We krijgen zo kringloopwinkels voor arme mensen en mensen die het beter hebben. We betreuren dit.

We vinden het jammer dat er zoveel eten weggegooid wordt enkel en alleen omdat het er niet goed uitziet: een kromme peer, een plekje in een appel, ... Op een boerenmarkt kan je dit wel kopen. Je kan er ook b.v. maar 3 wortels kopen. Dat is interessant. Zo kan je kopen wat je echt nodig hebt. Als je geen eigen auto hebt, lukt het niet om rechtstreeks bij de boer te kopen Plukboerderijen zijn heel duur. Je moet eerst lidgeld betalen en dat is al onbetaalbaar.

Gemaakt door

Christine, Rita, Tiene en Guy

Dit verslag en ook foto's zijn terug te vinden op onze facebookpagina (Volksuniversiteit ATD Vierde Wereld Vlaanderen).

